

PRZEGLĄD SPORTOWY

Cena
5 zł

Nr 54

Warszawa, 7 października 1946 r.

Rok II

I-sza sesja Państwowej Rady Wychowania Fizycznego i PW Polonia i AKS faworytami mistrzostw Polski po zwycięstwie 5:3 nad ŁKS i 6:1 nad Wartą »Grand Prix« na ulicach Warszawy. Udana impreza OMTUR Okęcie

Już w najbliższy czwartek dn. 10 bm.
dodatek do „Przeglądu Sportowego”

„MOTOPRZEGLĄD”

POŚWIĘCONY SPORTOWI MOTOROWEMU W KRAJU I ZAGRANICĄ PRZY WSPÓŁPRACY NAJWYBITNIEJSZYCH FACHOWCÓW

5. X. 46 r.

W sobotę i niedzielę obradowała w gmachu Prezydium Rady Ministrów Państwowa Rada Wychowania Fizycznego i Przeprosobienia Wojskowego.

Była to pierwsza sesja najwyższej w państwie instytucji, której powierzona jest piecza nad całokształtem rozwoju polskiej kultury fizycznej.

Dwudniowe obrady, nad którymi protektorat objął Prezydent Bierut, Premier Osóbka-Morawski, Marszałek Polski Rola Żymierski miały charakter konstytuancyjny.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie Komitetu Organizacyjnego i Państwowego Urzędu WF i PW, zapoznano się z referatem programowym, wybrano Prezydium Rady, które od tej chwili będzie funkcję organu wykonawczego i kontrolującego, przyjęto regulamin, zapoznano się z wielką ilością wniosków, które przydzielone zostaną komisjom do opracowania.

Dwudniowe obrady nie przyniosły żadnych rewelacji. Nie było to ich celem, ani zadaniem. Miały doprowadzić do ustabilizowania struktury wychowania fizycznego, przysposobienia wojskowego i sportu w myśl wydanych uprzednio dekretów. Miały doprowadzić do pierwszego zebrania i zapoznania się gremium ludzi, w których ręku spocząć będzie od tej chwili troska, a w istocie mierze i odpowiedzialność za dalsze losy tego, co określamy wspólnym mianownikiem — kultura fizyczna w Polsce.

Mimo niezaprzeczonego dorobku, jakim Polska może pochwycić się na tym polu, możemy śmiało twierdzić, że data 5 i 6 października 1946 r. stanowią będzie punktu przełomowego. W odróżnieniu od dawnych lat najwyższą organizację wychowania fizycznego oparto tym razem o najszersze podstawy, powierzając kierownictwo i opiekę nad nim nie tylko fachowcom, ale i przedstawicielom organizacji, mających bezpośrednią styczność zarówno z młodzieżą, jak masami robotniczymi i wiejskimi. Tego rodzaju struktura daje gwarancję, że praca Rady Państwowej, w przeciwieństwie do podobnych instytucji z lat ubiegłych, nie będzie oderwana od życia. Bezpośrednia styczność z terenem jest najlepszym gwarantem działalności realnej i praktycznej.

Zdajemy sobie sprawę, że droga do wytyczonych celów będzie trudna i żmudna, jednak pozytywne ustosunkowanie się najwyższych czynników w Państwie do zadań Państwowej Rady i podległych jej organów pozwala nam wierzyć, że z biegiem czasu przewidywane zostaną wszelkie opory i praca rozwijać się będzie pomyślnie dla dobra państwa, narodu i jego przyszłości — polskiej młodzieży.

Pozwalamy sobie zatem złożyć nowoukstanowionej Radzie i Jej Prezydium życzenia najpomyślniejszych wyników i zapewnienie pełnego poparcia Jej celów i zadań.

Węgry — Austria 2:0

BUDAPEST, 6. 10. (Obś. wł.) — Tradycyjny mecz piłkarski Węgry — Austria wzbudził, jak zwykle, olbrzymie zainteresowanie. Na stadionie Ferencvaras zgromadziło się 38.000 widzów, którzy z radością przyjęli zwycięstwo Węgier nad odwiecznym konkurentem Austrią w stosunku 2:0 (2:0).

Zwycięstwo gospodarzy było zasłużone. Austria grała wprawdzie nieźle w polu, jednak atak jej zawodził pod

bramką. Węgrzy byli niebezpieczniejsi i zdobyli przez doskonałego Deaka obie bramki w 13-ej i 31-ej minucie gry. W W drużynie węgierskiej, obok strzelca bramki, wyróżnili się bramkarz Horvath i środkowy pomocnik Kovacs.

W drużynie austriackiej dobrze grało trio obronne, Sabetic na środku pomocy i Decker w ataku.

Zawody prowadził Jugosłowianin Popovic.

Nowacki MK Rawicz zwyciężył „Grand Prix” w Warszawie. Tytuły zwycięzców „Grand Prix” Warszawy w klasach zdobywają Markowski, Gołębowski, Maćkowiak.

Pierwsze powojenne „Grand Prix” Warszawy zgromadziło na starcie 96 zawodników, przybyłych prawie z całej Polski. Od samego rana padał ule-

wny deszcz, co w znacznej mierze odbiło się na wynikach, jak również sprawności organizacyjnej. W czasie samego wyścigu padał deszcz bezustannie, utrudniając organizatorom pracę. Kontrolerzy okrążeń nie mogli dać sobie rady z rozmożliwieniem blokad, przez co w końcu wyścigów powstały pewne omyłki obliczeniowe. Duszą wyścigu była ekipa chronometrażystów, którą organizatorzy sprowadzili z Huty Batory z Chorzowa. Na podstawie jej obliczeń i wykazów Komisja Sportowa wyścigu była w stanie ustalić dokładną kolejność miejsc. Organizatorzy przygotowali imprezę pod względem technicznym bardzo sprawnie, a powstałe mankamenty zapisać należy na konto pogody.

Wyścig sam był mimo słabego tempa, dość emocjonujący. Zawodnicy startowali w trzech kategoriach. W kategorii do 250 ccm wystartowało 35

zawodników. Wskutek wyżej już przytoczonych przeszkód, zwycięstwo przynosił exaequo Markowskiemu Włodzimierzowi (Okęcie) i Gołębowskiemu Marianowi (Z Sierakowianki), ponieważ Gołębowski ukończył pełne 36 okrążeń, a Markowskiego starter „wymachał” z biegu o 1 okrążenie za wcześnie.

W kategorii do 350 ccm spodziewano się zaciętej walki między faworytem wyścigu Mielochem, a braćmi Brunami. Niestety wskutek wypadku Mielocha oraz wycofania się braci Brunów z powodu defektu maszyn, zwycięstwo odniósł Maćkowiak z SSM Gdynia przed Urbanakiem z Okęcia. Kategoria 350 ccm przyniosła najciekawszy pojedynek między Nowackim z Rawicza, Sędzimirem z Zakopanego i Żymierskim z Warszawy. Zwycięstwo odniósł Nowacki, uzyskując najlepszy wynik dnia.

W kategorii do 130 ccm, która poprzedziła wyścig o „Grand Prix” Warszawy zwyciężył Draga z Pogoni Katowickiej przed Hennikiem Herbertem z Katowice.

Wyniki techniczne: kategoria do 130 ccm.: 1) Draga Ludwik (Pogoń, Katowice) czas 7,92, przeciętna 73 km. na godz. 2) Hennek Herbert (KKM) 8,20, przeciętna 61,8. 3) Dziedzic Jan (Klub Motorowy PKS) czas 9,54, przeciętna 53,1.

Kategoria A do 250 ccm.: I Markowski „Okęcie”. I Gołębowski „Sierakowianka”. II Cyran „Okęcie”. II Draga „Pogoń Katowice”. III Dąbrowski „Gryf Wejherowo”. IV Pliszczynski „Legia”.

Kategoria do 350 ccm.: 1) Maćkowiak (SSM Gdynia) DKW 350 ccm., czas 2,06,28. 2) Urbanik Stefan (Okęcie Warszawa), czas 2,17,32, przeciętna 66,4.

W kategorii ponad 350 ccm.: 1) Nowacki Franciszek Rawicz, na BMW 500, 2,00,12, przeciętna 76 km. na godz. (najlepszy czas dnia). 2) Sędzimir Stefan TKM Zakopane na Motosakosch 500, czas 2,07,35, przeciętna 71,6. 3) Żymierski Andrzej (OMTUR Okęcie), czas 2,07,61, przeciętna 71,4. 4) Gzula (Gochów Warszawa). 5) Karczmarek (Legia Warszawa). 6) Pawlak (Okęcie).

Nagrody PZM za najliczniejszy udział oraz dla klubu, którego zawodnicy najliczniej ukończyli bieg, zdobył OMTUR Okęcie — Warszawa.

Zespołowo I OMTUR Okęcie; II Z. W. M. Zryw — Warszawa i III W. K. S. Legia — Warszawa.

W telegraficznym skrócie

★ Hyttianen (Finlandia) rzucił oszczepem 74,55 m i wpisał się na szóste miejsce najlepszych oszczepników świata.

★ Mistrz Bułgarii Levsky zremisował z reprezentacją Macedonii 2:2.

★ Koszykarze Sokoła z Brna pokonali we Francji Coquelicot Etienne 26:6, SE Etienne 37:11, i Montbrison 41:16 i przegrali z mistrzem Francji ESMG Lyon 23:31.

★ W pucharze Norwegii w piątym kole były nast. wyniki: Fredrikstad — Skeid 3:0, Lyn — Selbak 2:0, Sarpsborg — Sparta 2:0, Moss — Mjndel 0:0.

★ 8.000 widzów przypatrywało się zawodom w piłce ręcznej kobiet, w której Szwecja pokonała Norwegię 5:2. Piłka ręczna cieszy się obecnie w Norwegii wielkim wzięciem.

W numerze dzisiejszym zamieszczamy

Kupon Nr. 2

uprawniający do udziału w konkursie „Przeglądu Sportowego” na temat:

„Kto będzie mistrzem
piłkarstwa polskiego
na rok 1946

W poprzednim numerze podaliśmy dokładne warunki udziału w konkursie. Niestety, okazuje się, że nie wszyscy nasi Czytelnicy zorientowali się. Już na pierwszą zapowiedź konkursu otrzymaliśmy rozwiązania, które naturalnie nie odpowiadają warunkom. Nadesłane kupony nie mają wartości i nie zostaną uwzględnione.

Przypominamy więc raz jeszcze, że do uczestnictwa w konkursie uprawnia nadesłanie

Czterech kolejno numerowanych kuponów.

Kupon Nr. 1 zamieściliśmy w numerze z 3 października, Nr. 2 zamieszczamy DZISIAJ, a dalsze dwa znajdują się w dwu następnych kolejnych numerach.

Kupon Nr. 4, który zamieścimy w numerze z dnia 14. X, trzeba będzie wypełnić ściśle wedle podanych rubryk i wszystkie cztery kupony przesłać pod adresem redakcji „Przeglądu Sportowego” — Warszawa, ul. Mokotowska Nr. 3 z dopiskiem na kopercie: „Konkurs”, nie później jednak, niż do dnia 20 października (ważny datownik pocztowy nadania).

Zwycięzcę oczekuje premia w wysokości

5.000 zł.

Niezależnie od tego wyznaczamy drugą nagrodę wysokości

3.000 zł.

oraz DWIE dalsze nagrody po cieszenia

1.000 zł.

Wrazie większej ilości trafnych odpowiedzi o rozdziale nagród zadecyduje losowanie.

Przypominamy, że

5.000 zł.

otrzyma ten, kto odgadnie kolejność wszystkich czterech drużyn w ostatecznej tabeli finałowych rozgrywek o mistrzostwo Polski w piłce nożnej.

Adamczyk skacze 7 m. 2 cm. wygrywając pięciobój w Poznaniu Walasiewiczówna lepsza od Kwaśniewskiej

POZNAŃ, 6. 10. (Tel. wł.). Dziś przed południem i popołudniem odbyły się mistrzostwa Polski w trójbój pań i pięciobój pań i sztafetach. Otwarcia mistrzostw dokonał prezes Okr. Zw. Atl. Marcinkowski. Mimo niesprzyjającej pogody, na boisku zebrało się przeszło 2 tys. widzów. Flagę na maszt wciągnęła Walasiewiczówna w asyście Wajsbówny i Kwaśniewskiej. Wyniki na ogół dobre. Najciekawsza była walka między Walasiewiczówną i Kwaśniewską w trójbój, w którym zwyciężyła Walasiewiczówna. Wśród pań Adamczyk natomiast z Kuźmickim toczyli niemniej zacięty bój w pięciobój. Najlepszym wynikiem dnia był skok w dal Adamczyka w konkurencji w pięciobój, który osiągnął wynik 7 m 2 cm! Jest to najlepszy tegoroczny wynik. Nie przybyli lekkoatleci Cracovii i Wisły krakowskiej.

Szczegółowe wyniki są następujące:
Trójbój kobiet — 1) Walasiewiczówna — 170 punktów, 2) Kwaśniewska AZS (Warszawa) 157 punktów, 3) Peskówna ŁKS (Łódź) 116 punktów.

Pięciobój mężczyzn: 1) Adamczyk

Skład na Szkocję

KATOWICE, 9. 10. (Tel. wł.). Ostatecznie ustalony został skład osiateczny ekspedycji piłkarskiej do Szkocji: bramkarze: Brom, Janik; obrońcy: Michalski, Barwiński, Flanek; pomocnicy: Wapiennik, Parpan, Jabłoński, Andrzejewski; napastnicy: Barański, Bak, Różankowski, Nowak, Gracz, Baran.

Wraz z ekspedycją wyjeżdżają: kpt. sport. Śl. OZPN Alius, skarbnik Antoszewski, wiceprezes Synowiec i prof. Koseliński, delegat PUKF.

Odra (Wrocław) 2835 punktów, 2) Kuźmicki DKS (Łódź) — 2785 punktów, 3) Jaraczewski AZS (Łódź) 2070 pkt. W konkurencji tej toczyła się do ostatniej chwili zacięta walka między Adamczykiem a Kuźmickim. Sztafeta męska 4 x 200 m 1) Warta (Poznań) 1:39,4. (Palczewski, Komacha, Swiniarski i Kusza), 2) Warta II 1:46,1. Sztafeta 3 x 1000 m. 1) Warta 8:45,6 (Górski, Jakubowski, Swiniarski); 2) Warta II 9:02,2; sztafeta szwedzka (400, 300, 200 i 100 m.) 1) Warta I 2:12,6 w składzie (Swiniarski, Komacha, Kusza, Palczewski), 2) KKS (Poznań) 2:18,7; sztafeta olimpijska 1) Warta I 3 min. 52,6 (Swiniarski, Komacha, Kusza, Palczewski) sztafeta pań: 4 x 200 m. 1) AKS (Chorzów) 2:02,5 (Emerling, Buczykówna, Górecka, Kałużowa), 2) KKS (Poznań) 2:05,0.

Kapitan PZB ustalił skład na Węgry

Katowice, 6. 10. tel. wł. Po spotkaniu Śląsk — Poznań kapitan sportowy PZB Suszczyński zestawiał skład reprezentacji polskiej na mecz z Węgrami, skład ten przedstawia się następująco: musza — Bazarnik (Śląsk), kogucia — Grzywocz (Śląsk), piorkowa Antkiewicz (Grodzisk), waga lekka — Koziołek (Poznań), półśrednia —

Olejnik (Łódź), średnia — Nowarał (Śląsk), półciężka — Kolczyński (Warszawa), ciężka — Szymura (Poznań).

Kapitan sportowy PZB zestawiał także skład Polski Środkowej na mecz z Węgrami w Łodzi. Skład ten przedstawia się następująco: Kamiński (Łódź), Czarnecki (Łódź), Leczkowski (Pomorze), Sowiński (Pomorze), Olejnik (Łódź), Kolczyński (Warszawa), Archacki (Warszawa), Szymura (Poznań).

ZSRR — Słowacja 9:1

Bokserzy ZSRR bawili w Bratysławie, gdzie przeprowadzili spotkanie ze Słowacją. Ze względu na kontuzję bokserów radzieckich ograniczono się do 5-ciu walk, które dały następujące rezultaty: W piórkowej Kniżniew pobił Kozmala. W średniej Torba użyskał jedyny punkt dla Słowacji remisując ze Szczerbakowem. W lekkiej Greiner wypunktował Postukę, w średniej Ogurenko wygrał z Papą, a w ciężkiej Koroliew w 1-ej min. znokautował Śudowskiego.

Wyciąć i zachować
KUPON KONKURSOWY
„PRZEGLĄDU SPORTOWEGO”
Nr 2

Partyzant na czele

W rozgrywkach o mistrzostwo Jugosławii prowadzi Partyzant z Belgradu 10-cioma punktami przed Hajdukami ze Splitu 8 p. i Dynamo Zagrzeb 6 p.

Dynamo Moskwa

wicemistrzem

Konkurencyjną walkę o drugie miejsce w Lidze ZSRR pomiędzy Dynamo Moskwa i Dynamo Tyflis rozstrzygnęło znane nam Torreda, które pokonało zespół kaukaski 4:3 i tym samym pozbawiło go szans na drugie miejsce.

Na błocie i wodzie

Polonia zwycięża ŁKS 5:3 (3:3)

wykazując po przerwie znaczną przewagę

ŁÓDŹ, 6.10. (Tel. wł.). Polonia — ŁKS 5:3 (3:3). ŁKS: Pisarski, Grochowski, Włodarczyk, Dawidowicz, Pęga, Kopera, Sidor, Baran; Pietrzak, Łucz, Gwoździński. Polonia: Boruc, Szczepaniak, Gierwatowski, Fronczak, Brzozowski, Wołosz, Przepiórka, Szulasz, Świczar, Wozniak, Ochmański. Sędzia p. Strzelecki z Rzeszowa. Widzów 6 tys.

Mecz finałowy o mistrzostwo Polski odbywał się w warunkach, przypominających raczej waterpolo, niż piłkę nożną. Deszcz od 24 godzin zamienił boisko w grząskie bajoro, miejscami piłka pływała po wodzie. Oczywiście tego rodzaju warunki ułulaty zasadniczo zniekształcały obraz gry. Tyle upadków, ile było na wczorajszym spotkaniu, nie zanotowano dotąd w Łodzi w ciągu całego sezonu. Trafnie też określono na trybunach, że nie walczą jedenastki czerwonych i czarnych koszul, ale, że wszyscy piłkarze są dostatecznie czarni i jedni od kosul, drudzy od błota.

Sprawiedliwy wynik

Polonia zasłużyła na zwycięstwo mając we wszystkich liniach znaczącą przewagę nad odpowiednimi formacjami łodzian. Boruc w bramce bronił nie tyle szczęśliwie, ile pewnie, niż jego vis a vis Pisarski. W obronie Gierwatowski okazał się znacznie pewniejszy, niż Szczepaniak, oboj stanowili jednak parę lepszą od łódzkich beków. Włodarczyk uzyskał wprawdzie dobrą notę, ostępował jednak Gierwatowskiemu. Kontuzjowany po przerwie Grochowski raczej statystował.

Pomoc zadecydowała

Pomoc, to linia, która zdecydowała o zwycięstwie Warszawy, tak jak równocześnie trio defensywne gospodarzy przyczyniło się do ich porażki. O ile bowiem Polonia dysponowała trójką równorzędną, z której wyróżnić należy Brzozowskiego, pracującego przez pełne 90 minut, jak maszyna, to w drużynie „białoczerwonych” na wysokości zadania stanął jedynie Dawidowicz. Niezbyt szczęśliwie wypadł Kopera, zaś Pęga w środku został chyba dostatecznie przekonany, że miejsce w pierwszej drużynie należy się młodszemu.

O ile formacja defensywna mogła decydować o porażce, to zwycięstwo

było dziełem napastników i Warszawa okazała się znacznie lepsza, niż łódzcy przeciwnicy. Z piątki czarnych koszulek trudno kogoś wyróżnić. Może środkowa trójka grała nieco lepiej, niż oboj skrzydłowi, trzeba jednak w ocenie wziąć pod uwagę grząski trudny teren, który sprzyjał raczej akcjom trójkowym. Sytuacja łodzian nie wyglądała zbyt tragicznie do przerwy. Wprawdzie już wtedy przekonaliśmy się, że Baran oszczędza swe siły na Szkocię i że Hogendorf nie ma nadziei na następny, dalej, że Pietrzak jest czarnym wyrobkiem, nie mogącym znaleźć zrozumenia u partnerów, ale wydawało nam się, że w efekcie łodzianie potrafią zrehabilitować, przewagę techniczną gości.

Lepsza szkoła

Dopiero po pauzie okazało się, co znaczy szkoła i jednolite przygotowanie, a jakie na tym tle ma znaczenie łódzka improvisacja.

Od pierwszego do ostatniego gwizdka drugiej połowy Warszawa gnieśli niemal nieprzerwanie. Zwyciężyli więc dzięki wyższości przygotowania technicznego, mądrzejszej taktyce i tem, co w piłce nożnej decyduje o wartości drużyny — gra zespołowa! Jeżeli z jednej strony widzieliśmy u łodzian tendencję do indywidualnych dryblingów, w czym szczególnie celował Łucz, to z drugiej strony obserwowaliśmy dokładne i produktywnie podania Warszawiaków, przynoszące z reguły zagrożenie bramki gospodarzy. Gdy dodamy, że Pisarski wypadł bardzo słabo i ma na

Radom — Lublin 3:2

LUBLIN, 6.10. (Tel. wł.). Rewanżowe zawody piłkarskie, rozegrane pomiędzy reprezentacjami Radomia i Lublina o puchar dra Cetnarowskiego, zakończyły się drugą porażką Lublina tym razem na własnym boisku w stosunku 3:2 (1:1). (Pierwszy mecz w Radomiu na wiosnę r. b. Lublin przegrał 8:3).

Zespół piłkarzy Radomia, pomimo zasłużonego zwycięstwa, nie zadowolili. Piłkarze radomscy, składający się z prawdziwie z drużyny „Radomiaków”, górowali nad Lublinem szybkością i większym zacięciem do gry. Najlepiej wypadli bramkarz Ciupa i lewa strona napadu. Lublin miał mocny punkt w Cieślinskim na środku pomocy. Atak słaby, zwłaszcza beznadziejny skrzydłowy — Małowski.

Jubilat przegrywa z Wisłą 0:1 na 25-cio lecie Pozn. OZPN

POZNAŃ, 6.10. (Tel. wł.). W ramach uroczystości 25-lecia istnienia poznańskiego Okr. Zw. P. N. odbył się na boisku Warty mecz piłkarski między krakowską Wisłą a reprezentacją Poznania. Gra toczyła się przy niesprzyjającej pogodzie na rozmożliwym boisku.

Oboje drużyny grały ambitnie, dając z siebie maksimum swych możliwości i najlepszych chęci. Przeciwnicy byli mniej więcej sobie równi. Wyrównali się w obu drużynach formacje tylne.

Pierwsza połowa gry jest wyrównana, bardzo żywa i interesująca. Oboj bramkarze Jurewicz i Skromny szczęśliwie interweniują. Pod koniec Wisła uzyska-

je kilkunastominutową przewagę nie wyżyłszy się cyfrowo.

W drugiej części gry w dalszym ciągu wyrównana, przyczem ataki Poznania ciągnę przeważnie prawą stronę. Wisła stosuje grę półgórą i stopniowo uzyskuje przewagę, oddając szereg niebezpiecznych strzałów, które likwiduje bardzo przytomnie Skromny. Poznań otrzymał jednak z przewagi i zaczyna zagrozić bramce Wisły.

Na kilka minut przed końcem meczu Wisła znowu dochodzi do głosu i w 43 minucie uzyskuje bramkę ze strzału Ciwowskiego.

W drużynie Wisły wyróżnili się Giergiel, Gracz oraz trójka obronna, u poznaniaków na wyróżnienie zasługuje Anioła z ataku oraz doskonały Skromny i Boetcher. Widzów 5.000. Sędzia p. Maślak.

W Bydgoszczy

BIEG IM. KUSOCIŃSKIEGO
WYGRYWA WASILEWSKI

BYDGOSZCZ, 6.10. (Tel. wł.). Rozegrany w Bydgoszczy bieg na przełaj imienia Janusza Kusocińskiego na dystansie 3 i pół km. wygrał Wasilewski (Zryw — Włocławek) w czasie 9 min. 56 sek. przed Dzwonkowskim (Zryw — Włocławek) i Kielasem (Gedania — Gdańsk).

Bieg juniorów na trasie 1.600 m. wygrał Nowak HKS (Bydgoszcz).

BYDGOSZCZ, 6.10. (Tel. wł.). Towarzystwo spotkanie piłkarskie KKS Brda — Grom Gdynia zakończyło się zwycięstwem drużyny bydgoskiej 3:1 (2:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Zieliński 2, Nowak 1, dla pokonanych Hajduk.

BYDGOSZCZ, 6.10. (Tel. wł.). W rozegranych w Bydgoszczy kolarskich mistrzostwach Pomorza w biegu dystansowym na 50 km. z finiszem zwyciężył Ritter (KKS Poznań) 1:43,44 przed Kluczem (KKS Poznań) 1:43,44 i Frackowiakiem. Bieg drużynowy 4 okręgniętoru: 1) Zespół Wisły z Grudziądza w składzie: Jankowski, Klawiszewski, Karczewski w czasie 1:27,4. W biegu sprinterskim na 2 okręgniętoru zwyciężył Ritter (KKS Poznań).

O mistrzostwo 16:0 w meczu towarzyskim 9:7 wygrywa Społem z Żyrardowianką

W Żyrardowie odbył się drugi mecz towarzyszy o mistrzostwo bokserskie A klasy WZB. Społem zdobył punkty walkowerem, z powodu zdekompletowania drużyny żyrardowskiej (Kwieciński w kół nadwaga, Sujecz półc. — nadwaga, Grzejszczy — lekka nie stawiał się).

W meczu towarzyskim Społem wygrało 9:7.

Wynik poszczególnych walk:

Szybowski (Sp) wygrał przez t. ko w 2 r. z Kasprzakiem, Aleksandrów (Sp) również przez t. ko, w r. z Kwiecińskim, Minkowski (Z) wypunktował Marciniaka, Małecki (Z) — Podbelskiego, Błażewski wygrał przez t. ko, w 2 r. z Kruktem, Iliński (Sp) zremisował z Czubakiem, Sujewicz (Z) wygrał przez

sumieniu co najmniej 2 bramki, zaś w obronie po przerwie pełnowartościowym zawodnikiem był jedynie Włodarczyk, otrzymamy pełny obraz gry.

Jak się stało...

Serię bramek rozpoczął w 11-ej min. Baran, który swą kombinacją z Łaczem zakończył celnym strzałem obok wybiegającego bramkarza. W 15 min. pada wyrównanie. Pisarski wykupując strzał Szularsza, trafia w mur atakujących Polonistów, piłka wraca do opuszczonej bramki. W 20 min. Grochowski parując strzał Ochmańskiego, trafia nieszczęśliwie do własnej bramki. W 4 min. później Świczar dalekim strzałem zdobywa trzecią bramkę dla swych barw. Polonia jert w przewadze i wydaje się, że wynik będzie dla łodzian katastroficzny. W 30 min. po pięknej kombinacji Łucz — Baran — Pietrzak — Cwoździński pewnym strzałem w róg uzyskał drugi punkt dla łodzian. W

35 min. Dawidowicz podaje do Sidoru, ten zapuszcza się do środka, wypuszcza w uliczkę Pietrzakowi i ten zdobywa wyrównującą bramkę. Na minutę przed końcem gry gorący moment pod bramką Polonii likwiduje gwizdek sędziego, który dopatrywał się faulu ze strony łodzian.

Po przerwie już w 5 min. Polonia zdobywa rzut rżny. W 17 min. Ochmański pięknym strzałem zdobywa prowadzenie. Szereg obopólnych ataków kończy się najczęściej kornarami. Dopiero w 39 min Świczarowi udaje się zdobyć piątą bramkę, ustalając wynik dnia. O przewadze warszawian świadczy stosunek rżów 9:5 dla gości.

W odróżnieniu do poprzednich spotkań, tym razem Polonia żegnana była entuzjastycznymi brawami. Goście warszawscy zdobyli sobie swą sympatię widowni łódzkiej, potwierdzając jednocześnie, że ich zwycięstwo nad Wisłą nie było tylko dziełem przypadku (w. k.).

Pół tuzina bramek w Chorzowie AKS zwycięża Wartę 6:1 (3:0)

KATOWICE, 6.10. (Tel. wł.). — AKS Chorzów — Warta Poznań 6:1 (3:0). Awantury, jakich świadkiem było boisko chorzowskie w ubiegłą niedzielę

Alarmujące cyfry

Dyr. PUWF i PW inż. Kuchara na I-szej sesji Państwowej Rady WF i PW

Patrząc w przyszłość narodu musimy zdać sobie sprawę, jakim potencjałem żywych sił rozporządzamy.

Rozważając stosunek ilościowy poszczególnych grup ludności przedwojennej i dzisiejszej — młodzieży do 18 lat — brak nam około 1.100.000. Ludność produkcyjna — twórcza, tj. od 18—65 lat, wykazuje stosunkowo do stanu przedwojennego spadek około 240.000 ludzi z przewagą jednak wieku starszego.

Starców powyżej 65 lat jest stosunkowo do stanu przedwojennego więcej o około 850.000.

Jakie stąd należy wyciągnąć wnioski. Przy niedoborze młodzieży grozi nam: a) wzrost dalszy starców, b) wzrost obciążenia ludności produkcyjnej przez nieprodukcyjną (t. j. dzieci, część kobiet, starcy i przedwcześnie zestarzała), c) a jako skutek powyższych przesłanek — wzrost obciążenia państwa na opiekę społeczną — przy równoczesnej obniżce produkcji z powodu mniejszej liczby ludzi do pracy — w ślad za tym obniżenie się potencjału gospodarczego państwa w rywalizacji międzynarodowej.

By państwo mogło jak najszybciej przeżyć zapowiadający się kryzys, — Państwo, Związki Zawodowe, Organizacje społeczne, wychowawcy fizyczni i lekarze muszą ujednolicić swe zamierzenia i skoncentrować swoje siły na dwutorową równocześnie pracę: na podniesienie adrowności i sprawności fizycznej młodzieży, na otoczenie opieką wszystkich sił produkcyjnych narodu, bez względu na wiek, by jaknajdłużej i jaknajwydatniej mogły pracować. I tak — pragniemy nastawić naszą robotę.

ciągał nadal jak złe fatum nad tegorocznymi mistrzostwami piłkarskimi Polski. Ostatnia decyzja WG i PZPN sprawiła prawdziwe zamieszanie.

Drużyna poznańskiej Warty, dowiedziawszy się na miejscu z prasy o mającej nastąpić dogrywce AKS — RKU, przekonana była, że mecz dzisiejszy będzie spotkaniem towarzyskim. AKS upiął się przy pierwotnym postanowieniu PZPN i traktował mecz, jako walkę o punkty. Sędzia zawodów, p. Nowakowski z Warszawy, także nie wiedział, jaki charakter mają mieć te zawody, ale wreszcie postanowił grać, a dalsze zmartwienia i weryfikacje powierzył PZPN-owi.

Pierwszy mecz finałowy o mistrzostwo Polski, dzięki właśnie tym różnym kulom, nie wzbudził zbyt wielkiego zainteresowania, a publiczność przy kiepskiej pogodzie zjawiała się tylko w ilości 5 tys. osób. Drużyny do spotkania tego wystąpiły w następujących składach:

AKS: Przybłęda, Michalski, Seifert, Piec II, Andrzejewski, Sztan, Kulik, Piętek, Spodzieja, Pytel, Barański.

Warta: Jankowski, Wajs, Staniak, Groński, Kazimierzak, Liś, Podszus, Iskowiak, Gendera, Matuszak, Smółski.

Warta aczkolwiek poziomem technicznym nie ustępowała AKS-owi (szereg zagrań miało markę najlepszej klasy), ustępowała w sumie przeciwnikowi bar dziej bojowemu, szybkiemu i bramkostrzelnemu. W drużynie zwycięzców doskonale zagrała pomoc i obrona, nie mówię już o bramkarzu, który dokazywał prawdziwych cudów. Atak miał swoje dwa słabe punkty w Kuliku i Piętku, reszta natomiast starała się pokryć te dwie luki i zagrała wprost koncertowo.

W drużynie Warty fatalnie wypadła obrona, a przeważnie Staniak, który ma na sumieniu co najmniej 3 bramki. Po-

Pomówimy o boksie...

Największą sensacją ostatnich dni jest oświadczenie Kolczyńskiego, że nie będzie startował na meczu Polska — Węgry. Przypuszczamy jednak, że „Kolka” zrozumie powagę sytuacji. Do meczu pozostaje jeszcze siedem dni i stan zdrowia niewątpliwie poprawi się znacznie.

Jeśli jednak istotnie Kolczyński zawiedzie, kapitan PZB pewnie będzie musiał powrócić do koncepcji Szymura, Klimeckiego. A jednak za wszelką cenę należałoby tej koncepcji uniknąć.

Poznań, który teraz przegrywa w wszystkich frontach, żyje jeszcze ciągle tradycjami swego złotego okresu. Pamięta on swe ambicje, których trudno mu wyrzec się. Do takich szaliczamy kandydaturę Vogta do reprezentacji polskiej, jak również i Czerwińskiego.

Csotek snów błysnął formą. Kajtka jest stary, ale jary. Czy jednak Csotek nie był najpewniejszym punktem w reprezentacji? Niewątpliwie eksperymenci z Antkiewiczem może udać się, ale każdy przynajmniej jest wielkim ryzykiem. Tak samo faworyzowanie Leckowskiego jest przynajmniej o rok przedczesne.

A czy Satoł, który powrócił do formy, nie byłby lepszy od Koziołka, który nawet nie został wystawiony na mecz Śląsk — Poznań?...

Legenda o Rademacherze przysła, a już w Pradze słyszeliśmy takie głosy. — Jaka szkoda, że nie ma tu Rademachera, straciliśmy sześć pownych

PIŁKARSTWO POLSKIE W perspektywie Ligi

W rozgrywkach piłkarskich o mistrzostwo Polski nastąpiła komplikacja. Okazało się, że wyniki na boisku nie są decydujące z chwilą, gdy wnieśli się czynniki dla rozwoju ruchu sportowego wybitnie szkodliwe.

Wczorajszej niedzieli wszystko odbyło się w porządku. Widocznie ugięty temperament z przed tygodnia wyczerpał zbyt krewkich kibiców, albo też groźba represji poskromiła ich zbyt wiele.

Niestety, zeszłotygodniowe wypadki na stadionie Chorzowa były nie tylko aktem wysoce obrażającym pojęcie sportu, ale doprowadziły też do poważnej komplikacji w planie gier R. K. U., którego zwolennicy byli głównymi winowajcami zaburzeń chorzowskich, założyli protest przeciw ewentualnej weryfikacji spotkania zgodnie z wynikiem Protest przedłożony został w Warszawie przez wieloosobową delegację.

Zdawałoby się, że nie ma on uzasadnienia. Nikt bowiem nie przypuszcza, by winowajcami zaiste byli kibice zwycięskiego AKS. Tymczasem jednak zdrowy sens pozostaje sen-

sem a paragrafy są nieustępliwe. Powiadają manowicie, że w razie przeważania meczu z powodu incydentów odpowiedzialność spada na gospodarza. Wynikałoby z tego, że za mecz przerwany przez kibiców z Sosnowca odpowiadać ma... AKS.

Na konferencji w Wydziale Gier i Dyscypliny długo głościono się, co z tym fantem zrobić. Ostatecznie zapadł salomonowy wyrok. Postanowiono nakazać na 9 bm. dogrywkę w Chorzowie. Byłoby to jeszcze zrozumiałe. Ale dogrywka ma trwać 43 minuty, tj. zacząć się od stanu 1:0 dla AKS, gdyż od tej chwili, podobno zaczęły się zamieszki. By jednak nie komplikować jeszcze bardziej planu gry, WG i D postanowili, że mecz niedzielny AKS — Warta ma się odbyć normalnie w niedzielę, 6 bm. w Chorzowie.

Tymczasem obecnie okazuje się, że na podstawie meldunków prasowych uważano na Śląsku, iż mecz wczorajszy ma mieć charakter towarzyski!

Warta przegrała 1:6, nie zdziwimy się wcale, jeśli teraz skolei zaprotestuje klub poznański przeciw uznaniu meczu za mistrzowski. Chyba, że klub poznański o starej dobrej tradycji sportowej nie pokusi się o tego rodzaju tanie efekty i nie strudni jeszcze bardziej sytuację.

Ale nie na tym koniec! Dogrywka masie odbyć w środę, 9 bm. w Chorzowie, a tymczasem jutro, w wtorek zespół kombinowany, w którym są również zawodnicy Chorzowa ma odlecieć do Szkocji!

Jak wyjdzie z tego dylematu? Obawiamy się, że WG i D PZPN nie wzięło pod uwagę wszystkich momentów, względnie, że technika zgłaszania zainteresowanych nie stała na wysokości zadania i obecnie robi się dopiero niesamowity bałagan, za który ktoś musi ponieść odpowiedzialność.

Ze względu na niewyjaśnionej sytuacji trudno ustalić tabelkę. Polonia wygrała wprawdzie w Łodzi, jednak i AKS pokonał swego przeciwnika i to w wyższym stosunku bramek. Pierwszeństwo więc należałoby się chwiliowo dlażakom Zrzesz! mamy czas, możemy však poczekać, aż... „nasz Szczęści” powróci do domu, a pogoda pogowrzy się jeszcze bardziej.

Z Sali Obrad Państw. Rady WF i PW

Obrady rozpoczęły się dnia 1 bm. o godz. 10-ej przemówieniem przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego p. dr. Gilewicz. Nastąpiły przemówienia powitalne delegatów ministrów Obrony Nar. Oświaty, Zdrowia, Administracji Publicznej i Samopomocy Chłopskiej.

Przewodniczącym dnia wybrano prof. Strumiłłę, sekr. dr. Majkowskiego.

Uczczono pamięć nieżyjących działaczy ze specjalnym wymienieniem rod. Mariana Strzeleckiego, który położył wielkie zasługi dookoła organizacji Rady.

Sprawozdanie z działalności Kom-

itetu Org. złożył dr. Zajączkowski. Referat programowy wygłosił p. Maciukiewicz.

Wybory prezydium Rady dały następujący rezultat: przewodniczący p. dr. Gilewicz, członkowie: dr. Zajączkowski, Maciukiewicz, dr. Kałński, mgr. Skład. Zastępcy: Nowak J. i Cygler.

Sprawozdanie PUWF złożył dyrektor inż. Kuchara.

Inż. Kuchara zgłosił wniosek o odznaczenie zasłużonych działaczy na niwie wychowania fizycznego prof. Eugeniusza Piaseckiego i dr. Mieczysława Orłowicza. Wniosek został przyjęty.

Najbliższą sesję Rady dla omówienia budżetu postanowiono zwołać na 16 listopada br.

Na zakończenie złożono podziękowanie Komitetowi Organizacyjnemu i dyrektorowi PUWF za dotychczasową działalność w bardzo trudnych warunkach oraz uchwalono następującą rezolucję:

Państwowa Rada WF i PW wyraża Prezydentowi KRN ob. Bierutowi, Premierowi Osóbce — Morawskiemu, Marszałkowi Zymierskiemu podziękowanie za wydatną pomoc, udzieloną w organizowaniu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego oraz sportu polskiego na nowych demokratycznych zasadach.

Państwowa Rada WF i PW zapowiedziała Rząd Jedności Narodowej, iż troską i celem jej działania będzie wychowanie młodzieży na zdrowych fizycznie i moralnie obywateli Państwa, gotowych ponieść najcięższe ofiary dla dobra wolnej, suwerennej i demokratycznej Polski.

Legia o krok od zwycięstwa w tenisowych mistrzostwach Polski

Kraków, 6.10. tel. wł. W finałowym meczu o drużynowe mistrzostwo Polski w tenisie warszawska Legia prowadzi z Cracovią 4:1 i właściwie mecz prawdopodobnie ma już wygrany. Cztery punkty dla drużyny warszawskiej uzyskał: Hebda, wygrywając z Olejniszkiem 6:4 6:2, Rudowska wygrywając z Szerawówną 6:3 6:3, mit Rudowska — Hebda, który wygrał z Szerawówną i Skoneckim 10:8 6:0 oraz junior Krzyżanow-

ski po zwycięstwie nad juniorem krakowskim Kozłowskim 6:1 10:8. Punkt dla Krakowa zdobył Skonecki, bijąc Beldowskiego 6:4 6:0.

Ulewny deszcz, który zalał w niedzielę w południe korty Cracovii, uniemożliwił zakończenie spotkania, które przełożono zostało na poniedziałek. Dziś więc jeśli pogoda dopisze, dokonany zostanie mecz Beldowski — Olejnisz, przerywany w niedzielę przy stanie 5:4

Lista trenerów i instruktorów

Referat wyszkoleniowy PZPN ogłosił listę trenerów, instruktorów i przodowników PZPN.

Na liście tej jako trenerzy PZPN figurują: mgr. Balcer Mieczysław (Poznański OZPN); mgr. Jesionka Zygmunt (Kraków) i mjr. Czarnik Henryk (Warszawa); jako trener okręgowy — Śmiglak Kazimierz (Poznań).

Tytuł instruktora piłkarskiego mają: Adamek Józef (Kraków), Klepacz Miłko (Wrocław), Lemiszko Wład (Kraków), Jędrzejczak Piotr (Kraków) i Deutschmann Stanisław (Wrocław).

Przodownikami I stopnia są: Wilczkiewicz Zygmunt (Kraków), Chrobak Apoloniusz (Kraków) i Dyziński Wacław (Śląsk); II stopnia: Korabowski Stan. (Lublin), Doniec Stefan (Kraków), Bajorek Karol (Kraków) i Nowak Stefan (Pomorze).

Święto sportowe OMTUR „Skry” w Szczecinie

W dniu 12 i 13 b. m. odbędzie się Święto Sportowe w pierwszej rocznicę powstania K. S. OMTUR „Skry” w Szczecinie.

Program przewiduje w sobotę 12 b. m. mecz bokserski, w niedzielę 13 b. m. przed południem bieg uliczny na dystansie 5 km., następnie na stadionie Miejskim w Lesie Arkońskim zawody lekkoatletyczne, biegi 100, 200, 400, 800, 1500 m., oraz sztafeta 4x100.

Mecz siatkówki oraz mecz piłki nożnej pomiędzy K. S. OMTUR „Skry” Gdynia i K. S. OMTUR „Skry” Szczecin.

W biegu ulicznym mogą brać udział miłośnicy sportu. Zgłoszenia: Szczecin, ul. Niechajkowskiego 20.

W ramach rozgrywek o mistrzostwo A klasy Śląska Opolskiego — Bytomskimi „Juniarmi” pokonała dobry zespół RKS Zjednoczenie (Prądnik) w stosunku 8:1 (4:0). Łupem bramkowym „Juniarmi” podzielił się cały atak. Sędzia Nalepa bardzo dobry.

W przedmeczowej rezerwie „Juniarmi” zwyciężyła RKS Zjednoczenie 2:0 (0:0). Widzów ponad 3.000.

IGRZYSKA SPORTOWE M.O. ZAKOŃCZONE Milicja na boisku... ale w charakterze zawodników

Z okazji święta M. O. odbyły się w ubiegłym tygodniu na Stadionie W. P. kilkudniowe zawody sportowe o mistrzostwo Milicji Obyw. z udziałem reprezentacji 14 okręgów. Zawody odbyły się we wszystkich prawie konkurencjach i zakończyły się w dniu wczorajszym.

Ostateczne wyniki przedstawiają się następująco:

Piłka nożna: 14 drużyn podzielono na cztery grupy: 1) Kraków, Warszawa, Gdańsk i Łódź. 2) Katowice, Rzeszów, Słupsk (Sk. Of.). 3) Szczecin, Bydgoszcz, Olsztyn. 4) Lublin, Wrocław, Kielce i Poznań.

Częstochowa bez sportu

CZĘSTOCHOWA, 6. 10. (Tel. wł.) — Na terenie Częstochowy nie odbyły się dziś żadne poważne imprezy sportowe. Zespoły częstochowskie walczyły na obcych terenach. Przy okazji należy wspomnieć, iż w Częstochowie b. duże zainteresowanie budzi mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo okręgu, który odbędzie się w Częstochowie na przyszłą niedzielę pomiędzy Ludwikowem (Kielce) a CKS (Częstochowa). W okręgu zgłoszyły się tylko te dwa kluby do mistrzowskich rozgrywek.

ODPOWIEDZI REDAKCJI
„Pilny Czytelnik z Bytomia” Skorzystamy. Prosimy podać adres, gdyż inaczej nie możemy odebrać.
Ole. Bytom. Mocno opóźnione, koniecznie załatwić t. zw. list dworcowy, ewent. z Katowic.
A. Podm. i S. Żal. Włochy. WOZPN jest w danym wypadku bez winy. O składzie decydowała przynależność regionalna.

Walasiewiczówna startuje 13 b. m. w Olsztynie

Bieg uliczny o puchar „Wiadomości Mazurskich” zgromadził na starcie elitę długodystansowców Olsztyna. Zwyciężył w imponującym stylu i doskonałym czasie 10:42,5 (3,5 km.) obiecujący biegacz KS „Społem” Abramski. Drugi był Palach (WKS „11”) 10:59,0, trzeci Bolecz (Społem) 11:07,4.

WKS „Granica”, finalista mistrzostw okręgowych w pilce nożnej, po powrocie z Wrocławia z ogólnopolskich mistrzostw Wojsk Ochrony Pogranicza i po klęsce łódzkiej u KS „Zjednoczone” (0:6) zdecydowanie zwyciężył w towarzyskim spotkaniu reprezentację spółdzielców 5:1 (4:1). Najlepszą formę wykazał Jędrzejewski, zdobywca pięciu bramek. Spółdzielcy, jak na „Dzień Spółdzielczości” wypadli nadszarpnięci nieco.

Walasiewiczówna i inne gwiazdy polskiej lekkoatletyki kobiecej startują ostatecznie w Olsztynie 13 b. m.

KS „Społem”, wicemistrz okręgu i je-

Czortek zachwycił widownię bijąc Sobkowiaka Na meczu Grochów - Radomiak 9:7

Deszcz leje, jak z cebra. O godz. 19-ej zajeżdża przed naszą redakcją auto ciężarowe. To cała ekspedycja Grochowa odwiedza nas w drodze powrotnej z Radomia.

— Wygraliśmy 9:7, opowiada trener Steirlau, ale mecz był ogromnie ciężki i zażarty. Jestem zachwycony Czortkiem, chyba znam się trochę na boksie i proszę mi wierzyć, Czortek w walce z Sobkowiakiem — był dającym świetnym — przedwojennym Czortkiem. Twierdzą z całą stanowczością, że tylko Czortek i jeszcze raz Czortek powinien startować przeciwko Węgrom.

Zresztą udowodnił, że jest najlepszy — zwycięstwami nad Sztolcem, Marcinkowskim, a teraz znowu Sobkowiakiem — to przecież nie było co. W wadze lekkiej Komuda też był bardzo dobry, brak mu odrobiny kondycji fizycznej, ale gwarantuję, że za tydzień przeciwko Węgrom może stanąć na ringu bez żadnych braków.

CEGLY NA ODEBUDOWĘ WARSZAWY...

Mecz był istotnie bardzo ciężki, szczególnie, że publiczność radomska jest bardzo skowinistyczna. Po meczu Komuda — Kosiński na ringu znalazły się cegły. Warszawiacy śmiali się, że Radom składa zwa ofiarę na odbudowę Warszawy... Delegat WOZB musiał nawet na chwilę przerwać mecz.

W muszej Patora (G) zremisował z Przybytnickim (CWS). Wynik ten jest słuszny. Patora miał słaby dzień i nie umiał zaradzić na dość chaotyczne ataki Przybytnickiego. Radomiak szedł prawą ręką naprzód i od czasu do czasu wpadał na Patorę i nawet kilka razy przekosił go przez jego plecy.

W kocięcej Szatkowski (G) wygrał zdecydowanie i bez większego trudu z nowicjuszem Kraszewskim.

W piórkowej piękną walkę stoczył Czortek (R) z Sobkowiakiem, bijąc go zupełnie zdecydowanie w wysokim stylu. Sobkowiak starł systemem leciał naprzód lewym sierpem i z zasady przestrzelił wywal, względnie Czortek unikał w klasyczny sposób. Unikł Czortka były zachwycające. Dwa ciosy Sobkowiaka doszły w drugiej rundzie do celu. Czortek wprowadził ugiął się pod nimi, ale zasadniczo nie poczynił one większego na nim wrażenia. Wszystkie trzy starcia wygrał zupełnie przekonująco Czortek.

W lekkiej Komuda (G) pnie wypunktował Kamiński. Komuda nie ograniczył się jedynie do kontrofenzyw w której jest specjalistą, ale również atakował energicznie dolne i górne partie. Trzecia runda została wysoko wygrana przez warszawianina.

— Ale Kosiński ma „kopsa”, opowiada Komuda, jak mnie trafił w pierwszej rundzie — to elektryczność przeszła mnie od dołu do góry.

W półśredniej walce trwała krótko, Wasiak (R) nieszczęśliwie rozciął głowę brem Majewskiego. Mecz zostaje już w pierwszej rundzie przerwany, a sędziowie orzekli punkowe zwycięstwo Wasia. Technicznie lepszy Majewski miał w tym spotkaniu więcej szans.

W średniej Krok (R) trafia na punkt w I-jej rundzie Wiecha, po prawej kontrze i warszawianin nie podnosi się z desek.

12.0; 200 m. 1) Sitars (Gd.) 23,8. 2) Knabe (Gd.) 24,9; 400 m. 1) Gmyrek (Katowice) 57,6. 2) Cierlik (Słupsk) 59,3; 1.500 m. 1) Kosiński (Lublin) 4,23. 3) Gmyrek (Kat.) 4,30; 3.000 m. 1) Półtorak (Szczecin) 9,56,8. 2) Sowiński (W-wa) 10,17.

Skok wzwyż: 1) Siemiętkowski (Bydgoszcz) 168. 2) Sitars 155.

Skok w dal: 1) Sitars 6,33. 2) Siemiętkowski 5,49.

Rzut kulą: 1) Abramski (Olsztyn) 11,81. 2) Makulec (Kr.) 11,21.

Rzut dyskiem: 1) Makulec (Kr.) 33,39. 2) Knabe (Gd.) 33,14.

Rzut granatem: 1) Abramski (Olsztyn) 62,11. 2) Cierlik (Słupsk) 61,61.

(a)

Warszawska A-klasa wystartowała „Legia” w doskonałej formie

SPOŁEM — SKRA 1:1 (0:0)

Dwie awansujące do klasy A drużyny spotkały się w pierwszym rzucie zawodów o mistrzostwo tej klasy. Mecz, rozegrany na boisku przy ul. Podskarbińskiej, zakończył się podobnie, jak zawody rozegrane ostatnio o mistrzostwo klasy B wynikiem remisowym.

Gra była przez cały czas meczu na ogół wyrównana. Obie drużyny miały kilka dogodnych sytuacji pod bramkami, z których tylko po jednej wykorzystano. Pierwsza połowa minęła bezbramkowo. Dopiero w 30 min. po przerwie Siwek zdobył prowadzenie dla gospodarzy i zdawało się, że uzyskają oni oba punkty; niespodziewanie jednak w ostatniej minucie gry Skra wyrównała ze strzału Kociółka.

Na wyróżnienie zasługuje pomoc i obrońca Skry, oraz trójka napadu ze Społem. Sędziował Augustyniak.

BZURA SYRENA 4:1 (2:0).

Na boisku w Chodakowie Syrena

straciła, po szybkiej i b. osrej grze oba punkty. Przez cały czas meczu lekka przewaga Bzury, dysponującej zawodnikami lepszymi kondycyjnie.

Bramki dla zwycięzców strzelili Górnicki (2), Błaszczak (1) i 1 samobójca, dla pokonanych Mioduszewski. Sędzia Gutman dopuścił do ostrej gry, która na szczęście nie pociągnęła za sobą kontuzji.

W przedmeczowej rezerwie Bzura pokonała Syrenę 3:2 (0:0). Sędziował Skórzewski.

LEGIA—GROCHÓW 6:1 (2:0).

Pierwszy mecz powyższych drużyn o mistrzostwo klasy A, rozegrany na małym boisku Stadionu WP, zakończył się niespodziewanie b. wysoką porażką wicemistrza Warszawy—drużyny Grochowa. Zapisać to należy na karb bardzo dobrego dnia, doskonale uosobionych piłkarzy Legii.

Drużyna wojskowych, uzupełniona nabytkiem z Radości Korpanym na prawym skrzydle, zagrała bardzo dobrze przede wszystkim w linii napadu. Młody jeszcze i technicznie nie wyszkolony Korpany, posiadający doskonałe warunki fizyczne, zapowiada się na klasowego napastnika. Dobrze również zagrał Cyganik i Kohut.

W linii pomocy niezawodni byli Szczurek i Waśko. Pod koniec zawodów Szczurek grał z powodzeniem w napadzie. Z obrońców lepszy był Waksman, jakkolwiek Kurek nie popełnił większego błędu. Motyliński bronił szczęśliwie i z poświęceniem.

W drużynie Grochowa nie było właściwie słabych punktów tylko, ze nie tej drużynie nie wychodziło, a groźny i bramkostrzelny zazwyczaj napad, ob-

TOLECZKU NIE NOKAUTUJ!

W półciężkiej, którą Kolczyński (G) z trudem zrobił, pobił on Drabkowskiego bardzo wysoko, a właściwie zmiażdżył go. Drabkowski od czasu do czasu szeptał „Kolce” do ucha.

— Toleczku, na rany, tylko mnie nie nokautuj!

Wreszcie w ciężkiej Archacki (G) wysoko wygrał z Sowińskim, który absolutnie nie umiał zdobyć się na żadną poważniejszą akcję. Walka ta decydowała o rezultacie ostatecznym meczu, tak że obaj pięściarze dali z siebie wszystko. Sowiński walczył ambitnie, ale nie był w stanie przejąć inicjatywy i uzyskać przewagę.

Sędziował w ringu Krasucki, na

punkty Marciniak. Rosiński i sędzia Radomski. Delegat WOZB — Mrozowski. Widzów 3000.

KOLCZYŃSKI BĘDZIE WALCZYŁ DOPIERO W ŁODZI

W rogu samochodu siedzi skurczony i zziębnięty Kolczyński.

— Nie będę walczył z Węgrami w Katowicach. Nie jestem w stanie — teraz jak jestem chory, robię wagi półciężkiej. Zebro mnie ciągle boli. W Radomiu walczyłem, bo okropnie zależało nam na zdobyciu punktów. Natomiast mam nadzieję, że do czasu meczu Polska d Środkowa — Węgry dojdę już do zdrowia i w Łodzi w wadze półśredniej stanę na ringu. (kg)

Pisarski robi niespodziankę na meczu ŁKS—Zryw 10:6

ŁÓDŹ, 3.10. (Tel. wł.) Przygotowane przez obie strony w tajemnicy posunięcia strategiczne doprowadziły w rezultacie do tego, że... spotkanie napawańszych pretendentów do mistrzostwa przyniosło w rezultacie dwa walkovery.

Inna sprawa, że przyczyniła się do tego Milicja, która rozpoczynając swe święto, spowodowała wieczorną przerwę w ruchu tramwajowym i dlatego obok wielu setek widzów spóźnili się na zawody również Marcinkowski (ŁKS) i Kłoda (ZWM).

Mecz odbył się w atmosferze ostrego napięcia, to też gdy po wadze lekkiej na ring wystąpił Kowalski, a stan brzmiał 6:2 dla ZWM zdenerwowanie osiągnęło punkt kulminacyjny. Sprawiedliwe naogół werdykty sędziów szczęśliwie nie spowodowały incydentów, o które było łatwo.

W przekroju 16-stu zawodników lepszą ósemkę posiada ŁKS. Wprawdzie opiera się wciąż na starych rytyniarach, jednak po przeciwnie stronie z wiekiem również nie było najlepiej. ŁKS wygrał zasłużenie, mając mocniejsze punkty w wagach ciężkich.

Wielką niespodziankę sprawił Pisarski, który okresami przypominał najlepsze czasy. Jego walka z Bednarzem była najpiękniejszą pojedynkiem wieczoru. Pisarski nie zatracił refleksu i szybkiej orientacji i posiadał bodajże najlepszą ze wszystkich kondycję. Tylko ciosy nie posiadały dawnej sily.

Dobrze wypadł również Olejnik, który w wadze średniej zetknął się z Untonem. Miał w nim nie tyle groźnego, ile nieobliczalnego przeciwnika. Ex-wilnianin wytrzymał jednak tylko dwie rundy, w trzeciej ledwie trzymał się na nogach. Sędzia Sierota wydatnie dopomógł mu do przetrwania.

Wielką niespodziankę sprawił Pisarski, który okresami przypominał najlepsze czasy. Jego walka z Bednarzem była najpiękniejszą pojedynkiem wieczoru. Pisarski nie zatracił refleksu i szybkiej orientacji i posiadał bodajże najlepszą ze wszystkich kondycję. Tylko ciosy nie posiadały dawnej sily.

Dobrze wypadł również Olejnik, który w wadze średniej zetknął się z Untonem. Miał w nim nie tyle groźnego, ile nieobliczalnego przeciwnika. Ex-wilnianin wytrzymał jednak tylko dwie rundy, w trzeciej ledwie trzymał się na nogach. Sędzia Sierota wydatnie dopomógł mu do przetrwania.

Dobrze wypadł również Olejnik, który w wadze średniej zetknął się z Untonem. Miał w nim nie tyle groźnego, ile nieobliczalnego przeciwnika. Ex-wilnianin wytrzymał jednak tylko dwie rundy, w trzeciej ledwie trzymał się na nogach. Sędzia Sierota wydatnie dopomógł mu do przetrwania.

Dobrze wypadł również Olejnik, który w wadze średniej zetknął się z Untonem. Miał w nim nie tyle groźnego, ile nieobliczalnego przeciwnika. Ex-wilnianin wytrzymał jednak tylko dwie rundy, w trzeciej ledwie trzymał się na nogach. Sędzia Sierota wydatnie dopomógł mu do przetrwania.

Musza: Stasiak (ŁKS) ma wysoką przewagę we wszystkich trzech rundach i wygrywa zdecydowanie na punkty z Gumulakiem (Zr).

Kogucia: Stolecki (ŁKS), prymitywny bokser o szerokich zamasytych cębach zaważył trzykrotnie Czarneckiego (Zr), ale na tym koniec. W trzecim starciu Czarnecki panował niepodzielnie.

Piórkowa: Pawlak (ŁKS) skorzystał z pierwszej okazji, by poddać się Woźniakiewiczowi (Zr).

Lekka: w walce towarzyskiej Kowalski (Zr) znalazł receptę na wariackie ataki Różyckiego (ŁKS), który utemperowany kontrami w dwu pierwszych rundach w trzeciej odpoczywał dwukrotnie na deskach 8-miu i 6-ciu.

Półśrednia: Kowalski (ŁKS) nie wykazał formy, w jakiej zdobył wicemistrzostwo Polski. Zbyszek zgodnie z tradycją przez dwie rundy oszczędzał się, szukając luk w gardzie przeciwnika, dopiero w III-iej przeszedł do generalnego ataku, który zapewnił mu niezbyt przekonujące zwycięstwo nad Pietrasikiem (Zr).

Długotrwała przerwa pozostawiła na Kowalskim swój ślad.

Srednia: Olejnik już w pierwszej

WKS Szturm wzywa...

26 września Lubelski WKS Szturm — drużyna sportowa jednostki KBW, rozegrała towarzyski mecz piłkarski z wicemistrzem okręgu lubelskiego drużyną KS Społem zwyciężając w stosunku 3:2 (0:1). Z inicjatywy prezesa klubu WKS Szturm kpt. Górniaka całkowity dochód z meczu przeznaczono na odbudowę Warszawy.

Jednocześnie drużyna WKS Szturm wzywa pozostałe jednostki KBW, do organizowania podobnych imprez na rzecz odbudowy Warszawy.

Drużyny sportowe przy województwach, idźcie w nasze ślady, rozgrywajcie mecze piłkarskie, a dochód z nich przeznaczajcie na odbudowę Warszawy. Podjęmy naszą inicjatywę — hallo Łódź, Kielce, Rzeszów — czekamy!

rundzie chwytą prawym prostym pochyloną głowę do przodu Untona (Zr). Nie robi to jednak na Untonie widocznego wrażenia. Przewaga Olejnika rośnie z minuty na minutę. W III-iej rundzie Unton oddany jest na pastwę ciosów zawodnika ŁKS, który wygrywa tak wysoko, jak tylko można.

Półciężka: Pisarski (ŁKS) z miejsca atakuje i szybkimi, ostrymi ciosami z obu rąk zbiera punkty. Bednarz (Zr) dąży do zwarcia, ale i tutaj wicemistrz Europy jest o klasę lepszy. I-sze dwie rundy mają przebieg identyczny. Bednarz broni się i nie może przełamać inicjatywy przeciwnika. W III-iej Pisarski demonstruje wspaniałe tempo i przez pełne 3 minuty goni przeciwnika po ringu. Bednarz trzyma się mężnie na nogach. Zwycięstwo Pisarskiego przyjęła wypełniona po brzegi hala długotrwałymi owacjami.

Ciężka: Żylica (ŁKS) odekładał trzy uderzenia gęsi i to wystarczyło mu do zdobycia dwu punktów, które ugruntowały sukces jego zespołu.

Sędziował w ringu p. Sierotka, na punkty: Stępień, Gołański i Małostyk. (wk).

kawa.

Sytuacja się wyjaśnia Finisz o awans do B klasy WOZNP

W grach o wejście do klasy B — WOZNP sytuacja jest już częściowo wyjaśniona. Zapewniony awans na drugą w Sierakowianki, która po rozegraniu wszystkich zawodów kwalifikacyjnych uzyskała 13 punktów (strac. 3). Drugi kandydat nie jest jeszcze wiadomy. Największe szanse ma Piastów. Rozegrane wczoraj zawody zakończyły się następującymi wynikami:

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Dqb — Mazur 3:2 (2:1). Pechowa do tychczas drużyna Dębu z Jelonek uzyskała tym razem zasłużone, choć nikłe, zwycięstwo na boisku w Radyminie. Sędziował Komorowski.

Piast — Suit (N. Dwór) 3:1 (2:0). Zwycęstwem nad Świętem, uzyskany na własnym boisku, Piast zwiększył swe szanse na awans.

Sierakowianka — Suit (N. Dwór) 2:1 (1:0). Mecz rozegrany w ubiegłym tygodniu w Nowym Dworze. Bramki dla zwycięzców strzelili Plewicki (2), dla Świła samobójca. Sędziował Łazarewicz.

Piast — Dqb 2:0 (1:0). Dqb dzięki tej porażce stracił wszelkie szanse na wejście do kl. B. Sędziował Chelmiński. (a)

W zawodach o pozostanie w kl. B poprawiająca się ostatnio drużyna Drukarza uzyskała cenne 4 punkty. W tygodniu pokonała ona z trudem b. dobrą drużynę Ursusa 1:0 (1:0). Jedyną bramkę meczu strzelił Ługowski.

Wczoraj Drukarz zdobył punkty walkowerem, wobec niestawienia się Wilg z Garwolina. Pierwszy mecz tych drużyn, rozegrany onegdaj w Garwolinie, zakończył się zwycięstwem Drukarza w stosunku 2:1. (a)

Kolo — Okęcie 5:2 (3:0). Mecz o trzecie miejsce w kl. B rozegrany na Kolo. Gra z lekką przewagą zwycięzców. Okęcie grało trzy czwarte meczu w doskonałej formie. Bramki zdobyli: Oleniec (4) i Grzejszczak (1) dla Kola, oraz Cętek (1) i Polkoszek (z karnego) dla Okęcia. Sędziował Legucki. W przedmeczowej nocy uzyskano wynik remisowy 1:1.

Zyrardowianka — WKS Pocisk (Sank) 8:0 (3:03). Mecz tow. w Zyrardowie. Bramki zdobyli: Siedlecki (2), Zdanowski, Rakalowski, Mikłaszewski, Grabowski, Chojnacki i Hahn. Sędziował Jeliński. (a)

Generalna próba przed meczem z Węgrami

Śląsk - Poznań 12:4

Legenda o Rademacherze przysła!

KATOWICE, 6.10. (Tel. wł.). W niedzielę w hali sportowej w Katowicach odbył się z wielkim zainteresowaniem oczekiwany mecz bokserów Śląsk - Poznań, który miał być zarazem generalną próbą sił przed spotkaniem Polska - Węgry. Poznań przysłał ośmiu, który w żadnym wypadku nie reprezentował dawnej świetności Grodu Przemysława. Ośmiu ka poznańska skłona z bokserów, którzy już dawno powiedzieli swoje ostatnie słowo na ringu, oraz z młodzików, nie reprezentujących jeszcze poziomu mistrzowskiego, wypadła bardzo blado i spotkanie przegrała naskutkiem.

Śląsk na tle słabego przeciwnika wypadł bardzo dobrze, mając drużynę wyrównaną i w przekroju ogólnym wyższą co najmniej o klasę od zespołu przeciwnika. W ramach meczu odbyło się kilka spotkań, które zdecydowały o ostatecznym skompletowaniu reprezentacji państwowej na mecz z Węgrami.

Tak więc niedzielne walki były egzaminem dla Bazarnika, Vogta, Rademachera, Nowary i Sobczaka, względnie dla Klimeckiego. Nie wszyscy jednak z tych pięciorgu zdali ten egzamin i po generalnej próbie w konkurencji odpadli: Vogt, Rademacher i Sobczak, reszta t. zn. Bazarnik i Nowara zdołali próbę tę przejść pomyślnie i wywalczyć sobie koszulki z Białym Orłem. Co do Klimeckiego, to mimo, że wygrał — trudno powiedzieć, czy nadaje się do reprezentacji. Obecny na meczu kapitan sportowy Suszczyński mógł nauce przekończyć się o wartościach poszczególnych bokserów, do których nie miał specjalnego do tej pory nabo-

żeństwa. Chodzi w tym wypadku o Bazarnika i Nowarę.

Święty spór o to, kto jest lepszy Bazarnik, czy Stasiak, został rozstrzygnięty pośrednio, a Nowara — Sobczak bezpośrednio. Już teraz wiemy, że w obecnej formie Bazarnik przedstawia poziom nieco wyższy, niż bokser łódzki, a Nowara postarzał się w sposób dosadny uwidoczniając swoją przewagę nad odwiecznym swym konkurentem — Sobczakiem, z którym dotychczas nie spotkał się.

Z pozostałych aktorów niedzielnego meczu wspomnieć należy o trzech jeszcze pięściarzach, którzy walkami swymi zaimponowali 6 tys. publiczności, a to o Grzywocz, Dominiak i Adamskim. Pierwszy z nich zadenstrował boks w tak dobrym wydaniu, jakiego według zdania specjalistów, po wojnie w Polsce nie oglądano. Dominiak zaimponował wspaniałym finiszem, jakiego nikt się po dwu wysoko przegranych rundach nie spodziewał.

FAŁSZYWA PERŁA

Adamski zademonstrował wysokie i wszechstronne umiejętności w walce z nową „perłą” boksu śląskiego Rademacherem. Perła okazała się zwykłym fałszykiem i rozprysnęła się pod pięściami mało znanego Adamskiego.

Ani walka Krawczyka z Czerwińskim w wadze piórkowej, ani zwycięstwo przed k. o. Skwary nad Kwabiszem rewelacji nie stanowiły.

Wyniki techniczne przedstawiały się następująco: musza: Bazarnik (Śl) nie może w pierwszej rundzie rozgryźć Kiliana (P), ale przeszedłszy w

drugim starciu do ataku, uzyskuje lekką przewagę, pięknie punktując przeciwnika, goni go po całym ringu i w rezultacie wygrywa spotkanie wysoko na punkty.

Kogucia: Grzywocz (Śl) przez dwa starcia zbiera piękne punkty w walce z ominiakiem, atakując przeważnie lewym sierpowym, który za każdym razem trafia. W trzecim starciu słabnie nieco i przechodzi do defensywy. Dominiak wspaniale atakuje i rundę wygrywa minimalnie, w sumie jednak Grzywocz zwycięża wysoko na punkty.

Piórkowa: Krawczyk (Śl) — Czerwiński (P). Od pierwszej chwili walka toczy się w szybkim tempie. Krawczyk atakuje, nadzierając się często na przychodzącego do defensywy. Dominiak wspaniale atakuje i rundę wygrywa minimalnie, w sumie jednak Grzywocz zwycięża wysoko na punkty.

Lekka: Sztolc (Śl) wykazuje znaczną poprawę formy i w walce z Vogtem (P) przez wszystkie rundy miał zdecydowaną przewagę, walcząc bardzo dobrze taktycznie. Vogt wypadł dziwnie słabo, jak na kandydata do reprezentacji Polski i okazał się od boksera śląskiego gorszym co najmniej o klasę. Sztolc kontrolował atakującego Poznańczyka i w rezultacie w trzecim starciu posłał go do „3” na deski. Sztolc wygrał wysoko na punkty.

RADEMACHER POKONANY
Półśrednia: Z wielkim zainteresowaniem oczekiwane spotkanie Rademachera z Adamskim przyniosło rozczarowanie co do klasy i formy boksera śląskiego. Rademacher okazał się pięściarzem b. jednostronnym, niezbyt wiele jeszcze umiającym, o skłonnościach jedynie do walki na półdystans. Adamski potrafił wykorzystać te wszystkie braki, utrzymać Rademachera na dystansie, pięknie przechodził do zwarcia, zbierał

Łowcy autografów
Remis Sparty z Arsenalem w Londynie wywołał naturalnie odpowiedni rezonans przede wszystkim u namiotnych zbieraczy autografów. Drużyna praska nie mogła się przedostać do swojego autokaru, ponieważ amatorzy podpisu całkowicie zablokowali przejście, dopiero interwencja policji oczyściła drogę.

punkty i mimo, że sam coś niecoś zainkasował, to wspaniałym finiszem potrafił rozstrzygnąć walkę na swoją korzyść.

Średnia: eliminacyjne spotkanie Nowary — Sobczaka zakończyło się efektownym zwycięstwem Nowary, który, będąc szybszym od swego przeciwnika w wyprowadzaniu ciosów, oraz dokładniejszym w kontrach, potrafił przez dwie rundy zapewnić sobie minimalną przewagę, a dzięki doskonałej kondycji w trzecim starciu przeszedł do efektownego finiszu i zdobył w sumie znaczną przewagę nad wypompowanym Sobczakiem i za jednym zamachem zdobył awans do reprezentacji Polski.

W półśredniej prymitywny Skwara okazał się jednak na tyle dobry, że by bez większego trudu po wielkiej przewadze w pierwszej rundzie posłał w drugiej — na deski do 9-ciu Sawisza i w rezultacie wygrał walkę przez techniczne k. o.

W ciężkiej Kubica (Śl) po beznadziejnie słabej walce, naogół jednak wyrównanej, przegrał nieznacznie z Klimeckim, mając nawet w trzecim starciu lekką przewagę. Doskonale komplet sędziowski na meczu tym tworzyli Kubiak (Ł) w ringu oraz Siemota (Ł), mgr. Kowalski (P) i Sądowski (Śl) na punkty.

300 lekkoatletów i 50 piłkarzy na Robotniczych Mistrz. Dolnego Śląska

WROCLAW, 6.10. (Tel. wł.). W dniach 4, 5 i 6 bm. odbyły się we Wrocławiu robotnicze mistrzostwa Dolnego Śląska. W zawodach brało udział 300 lekkoatletów, 30 drużyn piłkarskich i gier sportowych, reprezentowanych przez 12 ośrodków Dolnego Śląska. Na uwagę zasługuje wynik zawodnika Kwiatkowskiego, który w biegu na 10.000 m uzyskał czas 34.25. Wynik zasługuje tym bardziej na uwagę, iż został uzyskany podczas deszczu na rozmokej bieżni i w słabej konkurencji. Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

Panowie: 100 m Malecki 11,6 (PaFaWag), 200 m Malecki 24,6 (PaFaWag), 400 m Badowski 57,2 (PaFaWag), 800 m Badowski 2:13,7 (PaFaWag), 1.500 m Kwiatkowski 4:21,6 (PaFaWag), 5000 m Kwiatkowski 16,35 (PaFaWag), 10000 m Kwiatkowski 34:25 m (PaFaWag).

Sztafeta 4 x 100 48,2 (PaFaWag),

Jeśli nie jest prawdą...

7 godzin 19 min. w ringu

Najdłuższą niewątpliwie walkę bokserką w świecie stoczono przed 53 laty w Ameryce. Czytamy o niej w słynnej „Police Gazette” z dnia 8 kwietnia 1893 roku. Widownia meczu była wielka sala „Olympic Club” w Nowym Orleanie. Na dzień 6 kwietnia 1893 r., na godz. 9.30 wieczorem zapowiedziano sensacyjny mecz o tytuł mistrza Południa w wadze półciężkiej pomiędzy murem Andy Bowen'em z Nowego Orleanu i Jackiem Burke z Texas. Stawkę stanowiła suma 2.500 dolarów, a której

Von Cramm gra w Niemczech

W Bad Neuheim odbyły się zawody tenisowe pomiędzy Amerykanami i Niemcami. Na kortach zjawił się von Cramm, który podczas wojny przebywał w Szwecji. Cramm pokonał Amerykanina Ratlifa.

To, że Amerykanie grają z Crammem nie dziwi nas, gdyż wiemy od dawna, że gracz ten był przeciwnikiem hitleryzmu i nawet siedział rok w więzieniu nazistowskim. Natomiast dziwi nas, że Jankesi chcą grać z Denkerem — byłym reprezentantem Rzeszy w grach o Puchar Davisa.

Zespół niemiecki wygrał turniej w Bad Neuheim.

PRAGA, 6. 10. (Tel. wł.). — W dorocznych zawodach lekkoatletycznych starcy rywali Sparta zwyciężyła Slawę w stosunku 119:98.

2.000 dol. przeznaczone było dla zwycięzcy, a 500 dolarów dla pokonanego. Oto, co pisze o tej walce „Police Gazette”:

„Tysiące widzów przybyło do „Olympic Club” na spotkanie Bowen — Burke w czwartek wieczorem i przedzierało do piątku rano. Walka została w 110-ej rundzie przerwana przez arbitra Jacka Duffy, który zdecydował „no contest”. Suma nagrody została przypuszczalnie podzielona „fifty fifty” pomiędzy obu zawodników. Bowen chciał dalej walczyć, orzeczenie sędziego uważamy jednak za sprawiedliwe.

Początkowo przeważał lepszy technikowiec Burke. W 25-ej rundzie Bowen był bliższy k. o. i dwukrotnie zapoznał się z ringiem. Ale Burke nie wykorzystał przewagi. W 28-ej rundzie Burke otrzymał potężny cios i potem aż do 45-ej rundy walka była mało interesująca. W 48-ej rundzie Burke był „knocked down” i tylko gong go uratował od porażki.

O północy wiele osób z widowni poszło do domu.

Walka jednak trwała dalej. Zawodnicy nie mieli już siły na zadanie decydującego ciosu.

W 110-ej rundzie Jack Duffy przerwał spotkanie. Walka trwała 7 godzin 19 minut.”

(Według „Believe it or not” Roberta Ripley).

Czy wiecie, że...

„Biegi sztafetowe zainicjowane zostały w Ameryce około 1890 roku. Sztafety były organizowane na wzór biegów strażackich, uprawianych na konkursach straży ogniowej i zawodnicy zamiast dziesięciu pałeczki, używali małych flag. Ponieważ nie było one wygodne, wprowadzono potem sposób dotykania ręką swego następcy, który z tą chwilą stał się obowiązującym.”

Sędziowie na eksport

Prasa angielska donosi o ciekawym zjawisku, które zainteresuje niewątpliwie nasze koła piłkarskie. Argentyna zwróciła się mianowicie do Angielskiego Związku Piłkarskiego z prośbą o wysłanie kilku sędziów piłkarskich, którzyby uczyli sędziów argentyńskich angielskiego systemu sędziowania oraz sędziowali szereg głównych spotkań piłkarskich.

Klasa futbolu argentyńskiego znana jest nam dobrze jeszcze z okresu przedwojennego i z mistrzostw świata, ale najwidoczniej poziom sędziów nie zawsze odpowiada wymogom, co przy gorącym temperamencie publiczności wywoływało na boiskach Argentyny awantury i bójki.

I my, niestety, choć Polska jest na zimnej północy, a nie na południu od równika, mamy gorącą publiczność, która ostatnio na boiskach Chorzowa i Łodzi zademonstrowała swój brak wyrobienia sportowego.

Może P. Z. P. N. zastanowi się nad tym zagadnieniem i zaangażuje jakiegoś Anglika, który poprowadziłby kurs sędziowski dla naszych arbitrów. Niewątpliwie Anglię przyjadą do nas chętnie, a gdy P. Z. P. N. zagwarantuje im w kontrakcie dobre odżywianie z fajkiem i szynką na śniadanie, to kandydatów będzie wbród. (gl).

Schmeling - bookmacherem

Campe ciągle na wolności i inne wiadomości bokserskie

POLSCY BOKSERZY, przebywający na emigracji w Rzeszy, pobili zespół Łotyszów 14:2. W drużynie polskiej m. in. występowali: Stepanowski, „Teddy” - Pietrzykowski, Dankowski i Ratajczyk. Ratajczyk pobili dobrze zapowiadającego się Łotysz — Weiss.

Nürnberg, który jest już zawodowcem, będzie walczył z Ederem.

Runge jest również zawodowcem. Niedawno stoczył mecz z Tenhofem. Za tę walkę ofiarowano mu przed meczem 30.000 marek, ale eks-olimpijczyk oświadczył, że nie wyjdzie na ring, póki nie otrzyma 40.000. Podczas walki okazało się, że Runge jest daleki od dawnej świetności. Nogi mu zasłabły, i stracił szybkość. Już w czwartej rundzie poddał się Tenhofowi i przypuszczalnie na tym meczu zakończył swą karierę pięściarską.

Campe, jak już niedawno donosiliśmy, był „Jägerführerem” w Sachsenhausen i główny więzień. A herr Campe chodzi sobie najspokojniej na wolności i ma już wkrótce powrócić na ring...

Vogt, znany niemiecki olimpijczyk wagi półciężkiej, posiada w tej chwili w Hamburgu stajnię wyścigową.

Tenhof pobili Neusela na punkty w 12 rundach.

Maks Schmeling przebywa w Hamburgu i jak twierdzą wtajemniczeni, zajmuje się na wyścigach bookmacherstwem. Krąży również pogłoski, iż rozwodził się z Anny Ondrą.

„Teddy” - Pietrzykowski podczas pobytu w Oświęcimiu stoczył 62 mecze bokserkich, z których 80 procent wygrał przez k. o. Jedną walkę przegrał z Holendrem Lens Andersem. W Neungamme „Teddy” przegrał 13 meczów, z których 11 wygrał przez k. o. Wszystkie te mecze organizowali ku swej korzyści esesmani, którzy między sobą trzymali grube zkłady.

Rundstein, eks-bokser Makabi, który swego czasu zdobył mistrzostwo I-ligi

Rok 1881. W londyńskim Mern-Hill rozgrywały się na płaskiej bieżni wyścigi kolarskie z udziałem mistrza Anglii Jonsohna i ninyh.

Od tej pory rozpoczęto budować tory kolarskie i już następne lata widzą kolarzy, ścigających się albo na szosach, albo też na torach kolarskich.

Rok 1946. Na warszawskim Stadionie W. P. rozegrano wyścigi kolarskie na płaskiej bieżni z udziałem mistrza Polski Beka i innych.

Tajemnicze opory

I nie zniszczenia wojenne spowodowały, że Warszawa nie ma toru. Przyczyna leży gdzieś nieuchwytnie i chociaż wszyscy chcą pomóc, kolarstwo w osobie swego przedstawiciela P. Z. Kol., pomimo największych wysiłków i wybitnych zasług organizacyjnych, nie może uzyskać nawet terenu pod przyszły tor.

Na rzucone hasło — „Sportowcy na odbudowę Warszawy”, kolarze natychmiast stanęli do apelu i pomi-

mo zimna i przelotnych deszczów stawili się licznie na starcie.

Cegielka Beka

Przyjechał nawet z Łodzi mistrz Polski Beck, który także pragnął dorzucić cegielkę pracy na odbudowę stolicy.

Wyścigi w skromnych ramach, krępowane brakiem toru, były nadwyraz ciekawe i trzymały niezliczoną widownię w wysokim napięciu.

Triumfował Bek, wykazując wysoką klasę i staranne przygotowanie, a również i wysoką technikę. Rywale warszawscy w ramach dopuszczalnych kombinacji, usiłowali w wyścigu długodystansowym zdobyć na swym przeciwniku chociaż jedno zwycięstwo — nie udało im się. Bek przytomnie, zawsze w porę zdobywał wygodną dla siebie pozycję, wygrywając wszystkie finisze.

Upadek faworyta

Również bez walki zdobył pierwsze miejsce w finale wyścigu krótkodystansowego przyszłowiowy pech, przesładowujący Beka i w sobotę dał znać o sobie. Znakomicie ten kolarz w ćwierćfinale upadł wskutek rozmokłej w tym miejscu bieżni. Pomoczenie, zgodnie z regulaminem, biegu pozwoliło mu na osiągnięcie zwycięstwa.

Pięknym gestem ze strony Beka było zrzeczenie się zwrotu kosztów podróży, które ofiarował na odbudowę Warszawy.

Chory Napierała

Na podobnie piękny gest, zdobył się popularny kolarz Napierała. Pomimo zaziębienia i wyraźnej niedyspozycji, startował i podtrzymał wy-

zwanie na mecz z dwóch startów, chociaż z góry wiedział, że jest na straconej pozycji.

Nie można natomiast pochwalić Winińskiego, Bańskiego, Rzeźnickiego i Popończyka, którzy na oisku demonstrowali swoją obecność „skromność” nie biorąc udziału w imprezie na odbudowę swojej stolicy.

Obiecująca młodzież

Natomiast radosnym momentem był masowy start młodzików w wyścigu o naramiennik Warsz. Okr. Zw. Kolarskiego, oraz doskonałe wyniki osiągnięte nie tylko przez zwycięzców, ale również przez liczną 12 osobową czołówkę zaciętych walczących na całym dystansie.

WYNIKI TECHNICZNE:

Wyścig krótkodystansowy 1200 m. Przedbieg I — 1) Bek KS. Tramwajarz Łódź; 2) Bukowski S. K. P. Iskra. Przedbieg II — 1) Manowski R.K.S. Sarmata; 2) Kudert S. K. P.; Przedbieg III — 1) Rober M. K. S.; 2) Wrzesiński Z. Z. K. Orzeł.

Półfinał I — 1) Bek; 2) Kudert. Półfinał II — 1) Bober; 2) Wrzesiński.

Finał I — 1) Bek; 2) Bober; — Finał II — 3) Kudert o gumę; 4) Wrzesiński.

Mecz z dwóch startów przyniósł zwycięstwo Wójcikowi Z. Z. K. Orzeł przed Napierałą R. K. S. „Sarmata”.

Wyścig długodystansowy 20 km. z pięcioma finiszami — 1) Bek 15 pkt na 15 możliwych; 2) Bober 9 pkt. 3) Rudert 4 pkt. 4 — 5 Wójcik i Lipiński po 1 pkt.

Wyścig młodzików o naramiennik — nagroda W. Okr. Z. Kol. — dystans 8 km. — 1) Kozłowski Tadeusz nie-

ski Marian; 3) Filutowski Waldemar; 4) Satel Lucjan; 5) Kopeczyński Henryk, startowało 16 kolarzy.

Organizacja szybka i sprawna.

F. Szymczyk.

Bokserzy angielscy ofiarami urzędów podatkowych

Nie u nas, bo mamy tylko amatorów, ale w Anglii powstał teraz poważny problem zmniejszenia podatków, którymi są obłożone wielkie imprezy pięściarskie. Oto jak wygląda opodatkowanie klasowego boksera zawodowego w Wielkiej Brytanii. Bokser, zarabiający rocznie do 2.500 funtów płaci dwa i pół szylinga od każdego funta tytułem podatku, a gdy dochody jego przekraczają 5.000 funtów, urzędy skarbowe zabierają aż 12 szylingów z każdego funta zarobionego ponad pięć tysięcy.

Jest to za dużo nawet dla bokserów angielskich i powzięli oni demonstracyjne kroki celem wywalczenia sobie ulg.

I tak Freddie Mills, kandydat do tytułu mistrza świata w wadze półciężkiej odmówił poprostu podpisania kontraktu na stoczenie dwu walk w Anglii. Proponowano mu spotkanie z Joe Baksi, amerykańskim polskiego pochodzenia, a potem, pod koniec grudnia walkę o tytuł z Gus Lesnevichem. Za walkę z Baksi Mills miał dostać zagwarantowane 6 tysięcy funtów, jednak po odrzuceniu podatku zostałoby mu tylko 600 funtów.

Dlatego też Freddie Mills i jego

menażer zdecydowali się na odmowę i projektują zamorską wyprawę do Stanów Zjednoczonych. Tam, zdaniem ich, są mniejsze podatki i bardziej atrakcyjne życie.

Zobaczmy, co powie na to wszystko publiczność angielska, którą minister skarbu pozabawia przyjemności oglądania wielkich meczów. (gw).

WARUNKI PRENUMERATY

od 1 sierpnia 1946 roku
miesięcznie zł 40.—
kwartalnie „ 120.—
Wpłacać wyłącznie na adres Administracji — Warszawa, ul. Mokotowska 3

„Przegląd Sportowy”.

CENY OGŁOSZEŃ:

Ogłoszenia drobne 10 zł.
za 1 mm poza tekstem szerokości jednej szpalty — 25 zł., za 1 mm w tekście szerokości jednej szpalty — 40 zł., tłustym drukiem 100% drożej.

DO P. T. PRENUMERATORÓW

zwracamy się z uprzejmą prośbą o wpłacanie na konto PKO I nr. 1923 należności za prenumeratę Przeglądu Sportowego do 20-go każdego miesiąca z wyraźnym podaniem nazwiska i adresu.